

Не рецитиратъ ли легионъ дѣца, дѣвици и юноши твоитѣ пѣсни, съ които ти 40 години наредъ буди съвѣсти и насажда велики хуманни идеи?

О, щастливецо, любимецо на сждбата, забрави въ днешния день, като самия народъ, голѣмия трауръ и разтвори широко душата си за хилядитѣ и хилядитѣ, които търсятъ да намѣрятъ въ горещия култъ къмъ обожавания поетъ своята разколебана вѣра въ българския гений, вѣрата въ конечното тържество на правдата, истината и свѣтлината, вѣра, която ти всажда съ жара на апостола и пророка „на три поколѣния въ душата“.

А на мене, стари мой другарю, позволи въ тоя не само за тебе, но и за цѣлата българска култура великъ день, да цѣлуна страстно твоето съ лаври увѣнчано чело и да ти изповѣдамъ нѣщо, което ти впрочемъ отдавна подозирашъ: че нищо не ме е правило тъй гордъ като съзнанието, че съмъ успѣлъ да си спечеля искрената любовъ и уважението не само на общопризнатия националенъ поетъ, но и на рѣдко благородния, хуманния човѣкъ, съ когото хубавитѣ спомени на едно 35 годишно минало ще продължаватъ да ме свързватъ и занаярѣдъ до послѣдно дихание.

Бернъ.

Съ гореща братска цѣлувка, навѣки твоятъ:
И. Шишмановъ.

2.

Драги господинъ Вазовъ,

Днесъ цѣлиятъ български народъ само Васъ мисли, само за Васъ говори и Ви величае. Вашиятъ юбилей се прѣобърна въ голѣмъ народенъ празникъ. Никой другъ българинъ, до като е билъ живъ, не се е ползувалъ съ такава всеобща обичъ и уважение, нито е билъ обсипванъ съ такива високи почести отъ своя народъ.

Това небивало явление показва, не само че народътъ е признателенъ Вамъ за извънредно цѣннитѣ Ви заслуги въ миналото, но че той очаква отъ Васъ закрила и за въ бъдеще. Както нещастниятъ пжтникъ въ люта зима, задушванъ отъ снѣжна буря и прѣслѣдванъ отъ глутници вълци, се стреми къмъ спасителния домъ, съ надежда да намѣри тамъ убѣ-